

Et laudaverunt omnes pariter acclamantes placere sibi, ac dicentes clamaverunt: Fiat, fiat.

Promulgata sunt hæc anno 997 incarnationis Dominicæ, die Kalend. Maiarum, indict. II, sub clementissimo imperio memorati principis Ottonis, siquidem tertii; et subscribentes confirmaverunt episcopi qui intererant, et presbyteri cardinales Ecclesiæ Ravenn.

G. A. R.

Ubertus Liviensis.

Albardus Sarsinas.

Joannes Bononiensis.

Raimbaldus Corneliensis.

Hildebrandus Faventinus.

Georgius Comaclensis.

Georgius Cæsenas.

Leo Ficodensis.

Teupertus Pupiliensis.

Christophorus, et Guinizo, nuntii sanctæ Parmensis Ecclesiæ.

Joannes, et Joannes, et Vannius presbyteri.

Anastasius, et Deus dedit, Paulus, et Leo.

CONCILIIUM ROMANUM

Anno 1002 celebratum

PRÆSIDENTE SYLVESTRO II. PONTIFICE MAXIMO,

In quo inter cœtera abbatia Perusinae immunitas asserta

(Apud Labb. *Conc.* tom. IX, pag. 1247.)

Quæcunque lites judiciali calculo definiuntur, optimum est ut scriptoris officio commendentur, ne protractu temporum oblivioni succumbant, et recidivo ortu præteritum errorem incipiant.

Præsidente itaque domno Silvestro II, Romanæ sedis pontifice, in synodo habita in palatio sacrosancto Lateranensi, anno quarto ordinationis suæ, mensis Decembris die tertia, indictione prima, astitit Petrus scriniarius ejusdem sacri palatii, et coram universa synodi hunc protulit sermonem, dicens: « Domine papa, hic abbas tuus de Perusia queritur adversus Cononem Perusinum episcopum, qui armata manu suorum satellitum de sub altare monasterii tui, cujus ipse regimen tenet, abstractus fuerit, et extractus de ecclesiæ januis, et fratrum claustris, omnia quæ ibi inventa sunt ad utilitatem fratrum, direptioni concesserint, de quibus partem noscitur habere episcopus; quoniam eisdem sacrilegiis communicat episcopus, ejusdemque criminis nequaquam creditur alienus. » Ad quem præsens respondit episcopus: « Paratus sum me expurgare secundum istorum meorum fratrum iudicium, quoniam neque mea præceptione, neque mea voluntate id factum fuerit; et si abbas de aliquo mihi proclamaret, aut ad satisfactionem illum cogerem, aut, si non possem, meam gratiam cum omni beneficio sibi defenderem. Sed, omnium pontificum Pater, misericordiam tuam et totius conventus præsentis exoro, ut nullum mihi hodie præjudicium fiat. Tu mihi Ecclesiam Perusinam commisisti, et ut ego neque illam imminuerem neque imminui consentirem, me fecisti jurare. Monasterium illud, quod iste abbas tenet, ad meum episcopatum proprie pertinet, et nulli alteri juri subjacebit; si lex inde fieret, vester apostolatus nullam specialitatem in eo haberet. »

Cui reverendus papa subjunxit: « Ego monaste-

rium Ecclesiæ tuæ neque subtraxi, neque subducere feci; sub jure et dominio Ecclesiæ nostræ illud inveni, et ita possessum usque nunc tenui. Veniant privilegia nostrorum antecessorum paparum, et his perlectis censeant fratres coepiscopi quæ sit æquitatis relictio. » Prolatis ergo in medium privilegiis, Joannis scilicet papæ atque Gregorii, ejus prædecessorum, ac coram omni synodo perlectis, ait episcopus: « Privilegia hæc non reprobo, sed sine consensu antecessoris mei, cujus temporibus illud prius privilegium factum est, factum fuisse dico; si solum viderem consensum, haberem inde æternum silentium. » Cui e contra omnis clerus sanctæ Romanæ Ecclesiæ ait: « Vidimus omnes epistolam antecessoris tui, in qua et consensus erat, et precibus ut hoc fieret, episcopus obnixe postulat; cujus rei testes sumus, et secundum canonicam sanctionem verum fuisse comprobamus. » Oblatis denique Evangeliiis, et clericis jurare paratis, episcopi hanc dederunt sententiam ut aut episcopus testimonia illa reciperet, et pœnam privilegii persolveret, aut monasterium illud refutaret. Episcopus autem prædictus Conon sanctæ Perusinae Ecclesiæ, monasterium illud prænominatum sancti Petri non longe a Perusina civitate constitutum, cum omnibus ad id monasterium pertinentibus, et in præfatis privilegiis titulatis, domino suo Silvestro papæ refutavit, et præfato abbati pacis osculum attribuit, atque cum se adjuturum deinceps promisit. Post hæc autem idem reverendissimus papa hoc cum Romanis iudicibus decrevit ut quicumque Perusinae Ecclesiæ episcopus hanc definitam litem renovare contra hunc abbatem vel suos successores tentaverit, decem libras purissimi auri Lateranensi palatio componat. Hæc definitio in æternum valitura permaneat.